

tekst 'Dit ben ik'

Meisje: Hallo. Ik heet Nima. Hoe heet jij?

Jongen: Ik heet Sait. Ik ben 12 jaar. En jij?

Meisje: Ik ben 13. Ik ga naar school.

Jongen: O, ik ook.

Meisje: Ik kom uit Somalië. En jij?

Jongen: Uit Turkije. Maar ik ben al tien jaar in Nederland.

Verteller: De maan zie je overal.

Meisje: Kijk, bloemen. Oh, die roos is groot! Ik vind bloemen mooi.

Jongen: Ik vind vogels mooi.

Jongen: Kijk, vis. Vind jij vis lekker?

Meisje: Nee. Friet vind ik lekker!

Jongen: Op school ga ik gymmen. Kijk, ik heb gymkleren in mijn tas: een gymbroek
gymschoenen, sokken. Heb jij gymkleren in je tas?

Meisje: Nee, ik heb vandaag geen gym.

Meisje: Ik heb een boek en een schrift in mijn tas. En kijk, ik heb een pen. Heb jij een
pen?

Jongen: Nee, mijn pen is op school.

Ik ga gymmen, hoor.

Daag.

Meisje: Daag. Tot ziens.

'Zwemmen'

Tony en Bart gaan zwemmen. "Is het water koud?" Bart voelt met zijn teen.

Tony springt in het water. Hij houdt zijn neus dicht.

Bart zegt: "Ik ga niet zwemmen. Het water is te koud. Ik heb pijn in mijn buik."

Bart kijkt naar Tony. "Tony kan goed zwemmen. Hij kan zwemmen als een vis."

Tony zwemt onder water. Hij wil kijken. Hij doet één oog open en één oog dicht.

Tony kijkt naar Bart. "Bart kan goed klimmen. Hij kan klimmen als een aap."

‘Zeep in de cola’

Dit boek heet ‘Zeep in de cola’.

Renata komt de keuken binnen. Ze draagt een grote doos. De poes is blij. Ze gaat naar Renata toe.

De poes denkt: “Ha, in die doos zit eten. Eten voor mij!”

Renata pakt chips uit de doos. En koek, en cola.

De poes denkt: “Bah, chips en koek vind ik niet lekker. Is er ook eten voor mij? Zit er vis in de doos?”

Serge is ook in de keuken. “Ha, lekkere koek!” zegt hij. “Is die voor mij?”

“Ja hoor,” zegt Renata. “Ik neem chips.”

Renata eet chips. En Serge eet koek. Maar de poes eet niks.

Daar komt Anya binnen. Zij heeft ijs bij zich.

“Ha, ijs,” denkt de poes. “Dat vind ik lekker.”

Maar Anya geeft de poes geen ijs. Het ijs is voor Renata, voor Serge en voor Anya zelf.

De poes ziet de zeep. “Is dat lekker?” denkt ze. Poes ruikt aan de zeep. Bah nee, poes vindt zeep niet lekker.

De poes speelt met de zeep. Ze geeft de zeep een tik. Hola, de zeep vliegt in de cola!

Dit boek heet 'Een hut in het bos'.

Jamina is in huis. Ze staat voor het raam. Buiten ziet ze Hamid, haar broer. Hamid rent het huis uit en hij springt over het hek. Jamina roept:

"Hee Hamid, waar ga je heen? Wacht op mij! Ik kom ook!"

Maar Hamid roept:

"Nee, je mag niet mee."

"Hé," denkt Jamina, "wat heeft Hamid in zijn rugzak? Een zaag! En een hamer! Wat gaat hij doen?" Jamina rent naar buiten.

Hamid loopt snel. Hij ziet Jamina niet. Jamina loopt ook snel. Ze blijft achter Hamid. Ze komen bij een weg. Hamid steekt de weg over. Hij gaat naar het bos. In het bos is ook een weg. Hamid gaat rennen in het bos. Jamina rent ook.

Daar ziet Jamina twee jongens: Daan en Wouter. Die jongens zijn vrienden van Hamid. Jamina gaat achter een boom staan. Een boom met een grote tak. Zo kan Jamina de jongens goed zien. Maar de jongens zien Jamina niet. De jongens maken een hut. De muren zijn al klaar. De jongens maken nu het dak. Jamina denkt: "Ik zie de hut, maar Hamid weet het lekker niet!"

'Video kijken'

Dit boek heet: 'Video kijken'

Farzad en Sara gaan video kijken. Sara doet de film in de video. Farzad kijkt naar de doos van de film. Op de doos staat een grote man. Het is een reus.

"Is dit een film voor kleine kinderen?" vraagt Farzad.

"Ik weet het niet", zegt Sara. "Ik kijk wel".

De film gaat beginnen. De reus heet Gulliver. Hij is in een land met kleine mensen. Gulliver ligt op de grond. De kleine mensen schieten op hem. Maar Gulliver voelt het niet, want zijn jas is heel dik.

De kleine mensen bekijken alles van Gulliver. Zij zien een riem aan zijn broek. Voor de kleine mensen is alles van Gulliver heel groot. Zijn riem is zo breed als een weg. In de zak van zijn broek zit een zakdoek, zo groot als een vloerkleed. En een kam, zo groot als een hek.

Gulliver kan niet door de deur, want de deur is te klein. Gulliver kan ook niet over de muur, want de muur is een beetje te hoog. Gulliver weet al iets. Hij gaat naar het bos. "Ik moet een bijl hebben," denkt Gulliver.

Een echte bijl heeft Gulliver niet. Maar hij heeft wel een mes. Met zijn mes hakt hij een boom om.

Nu heeft hij hout. Hout van een boom. Met het hout kan Gulliver over de muur.

Gulliver hoort mensen roepen: "Vuur, vuur!"

Gulliver gaat kijken. Hij ziet een groot vuur in een huis. De kleine mensen kunnen het vuur niet uit maken, maar Gulliver wel. Hij plast het vuur uit.

"Hè bah, wat vies!" roept Sara. "Dat doe je toch niet!"

Farzad lacht. "Het is een leuke film," zegt hij.

Dit boek heet: 'Dieren'

Hoi-Wah en Sabine zijn bij de pony.

"Hij is lief, hè," zegt Hoi-Wah.

De geit komt er ook bij staan. Maar de meisjes kijken niet naar de geit. Ze kijken alleen naar de pony. De geit ruikt aan de tas van Sabine. Zij trekt aan de tas met haar bek.

"Hee, mijn tas!" roept Sabine. "Niet doen, geit!"

"Die geit wil je tas hebben," lacht Hoi-Wah. "Is die tas lekker?"

"Er zit brood in," zegt Sabine. "Die geit ruikt mijn brood. Maar ik geef het niet, want dan heb ik straks niets te eten."

"Kijk daar, wat is dat?" De meisjes zien een papier aan het hek.

Op het papier staat een tekening van een uil.

Hoi-Wah leest wat er op het papier staat. "Er komt een film over uilen," zegt ze. "Op woensdag 4 oktober."

"Ga jij naar die film?", vraagt Sabine.

"Ja, ik wel", zegt Hoi-Wah. "Ik vind uilen leuk."

"Pauw, pauw!"

Hoi-Wah schrikt. "Wie doet dat?" vraagt ze.

Sabine lacht. "Dat doet de pauw. Die roept heel hard. Hij roept 'pauw' en hij heet ook pauw. Ik vind hem mooi."

Hoi-Wah en Sabine gaan bij de duiven kijken.

"Oehoe, oehoe," zegt Sabine tegen een duif.

"Dat is niet goed," zegt Hoi-Wah. "Jij doet als een uil. Een uil zegt 'oehoe'. Een duif doet 'roekoe'."

"Roekoe, roekoe," zegt Sabine. Maar de duif zegt niks.

De meisjes kijken in het hok.

"O kijk, wat leuk!" roept Sabine. "Een klein duifje. Het komt net uit het ei."

Een grote duif zit erbij. "Roekoe," zegt ze.